

סג"ם עזורי יחזקאל

2205138

בן פרחה וז'קי

נולד ב- ט' כסלו תשט"ז 24.11.1955

התגייס לצה"ל ב- בנובמבר 1973

שרת במח"ט 1

נפל ב- ל"ד תשרי תשל"ה 9.10.1974

בעת מילוי תפקידו.

בן זקן ופרחה. על בים ט נסלו תשטיז (24.11.1955) לירושלים. סיום את לימודי היסודות בבית-הספר 'תחלמי' שבירושלים ואחר כך למד בפנימיה העברית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה, במקומה ה��לולוגית ובמקומה הריאלית. נתנו עליו חניו לפנימיה: "ידיעו אותו לראשונה מגע לפנימיה. נבר אז משך את העין. גזה, שחום, שירר תלבך, חיך מאוזן לאוזן וצחוק מתגלגל... שמחות-חיים של אדם לא יכול להיות מה-מדילה כמו זו של יחזקאל. האמרות המפלדרסמות שלו, עם המלצתו הגורוני, יצרו סגנון חדש בפנימיה. המחוור היה מזוהה עמו, אחד מעמודי - התוך. לא הייתה נערה בישראל שלא הליהו אותה, הוא ידע לדבר עם כל אחת, מעניין היה לה קח את כל העשאים לדיבור. יער שיחות ורlesh אעהה נבר בפנימיה הראשונה. היה בקי מחרחות של כל החנהה, התענין בכל אחד, בכלל אירוע..."

חזקאל גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1973 והתנדב לחיל-הצנחנים. חניו מספרים על השתקפותו הענינים בספר הזיכרונות: "גמר עט הפנימיה. כל אחד הלך לדרכו. יחזקאל נבר בענינים. לא התאמים לו החיל הזה. חשבנו שיורד בשווין, החיל שירול נבי-המוחור ברוחו לנו. אבל יחזקאל היה נחוש החלטה ונבד במאם הפסי רציני. חשבנו, ודאי לא יחיק מעמדו, ישברו אותו... ואו באה המלחמה." "...טיסה לפאייז ומשם לקו הקדמי מול המצרים, יוית, תנאים גורועים ביותר, חיריה שנרגעים, מזון עלוב, חול ועוד חול, תנאים שלא חורגת אליהם מעולם... הוא הסתגל מהר. שעונות-شمירה ארוכות בלילה, תעפיות וירויים. הוא מגע הכיתה לעתים עדירות. תהשנו שהוא מזולג, מיזאש? טעות בידיים. החיכון לא משפטו. העזוק הבהיר שלו יתמן שהגע עד המצרים. אחריו - כן קורס-כ"לים, אימוןם ועד אמונה. קשה לו, מסע תניות 60 ק"מ, אלונקות והוא כמעט קורס ומתרומות. יש לנו אותה חינויות כוה - התמדה שטמון עמק עמוק לבג, הוא עובד שלב אחרי שלב, שטוע אחר שטוע, לא נוטן ש"זפקו" אותו. לשון זהה יש לו והוא שולה אותה בכל מי שעושה לו על. סיום קורס-כ"לים, וחזקאל מ"כ בענינים ברמת-הגולן, בגרות מורות בית-גיאן, מוצב בטוווח-יריקה מהסורים. הפלגות ים-ים. טעה - טעה. יחזקאל שם עם הפלוגה, שמירות ותעפיות ליום וללילה ולזמן הפניי - עבוזות, עד שלפ"ץ, עוד עמודה, יחזקאל מפה טעם, מעודז וחיך לא מש פניו".

קורס קצינים - כמה תלם להגע למעמדו זה. עוד זמן קצר תגנסם משאלתו והוא יהיה קצין. אחד הקצינים העיירים ביוטר. הוא תעפס עמדו, משתלב היטב, אחד מלומד. לא היה הטוב ביותר, לא היה מעשיין, הוציא ציונים טובים, בלט לטובה.

ביום כ"ז בתשרי תשלה (9.10.1974) נפל יחזקאל בעת מילוי תפקידו. הונא למעטה - עולמים בית-העלמין בהר הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים ואה. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סגן-משנה.

בספר הזיכרונות החללי הפנימיה העברית נתנו חניו: "היוםנו נפל - יום שלא ישלט, יש לנו קטיעה חזקה, מחלץ-חיים של אנשים נרע. על כל עיר שנחרג אומרים נפל לאנו. אבל על יחזקאל מדליקים יותר מנו, שכן העלילה לא תמה. היה לו חכמה מה לזרום".

משפטו העניצה את שמו בלית-לנסת. נז הוכחה מעלה להנעהתו שמו במקום שם נפל.

מקום הולדתו ירושלים

שכונות תלפיות
mezraha jerusalem

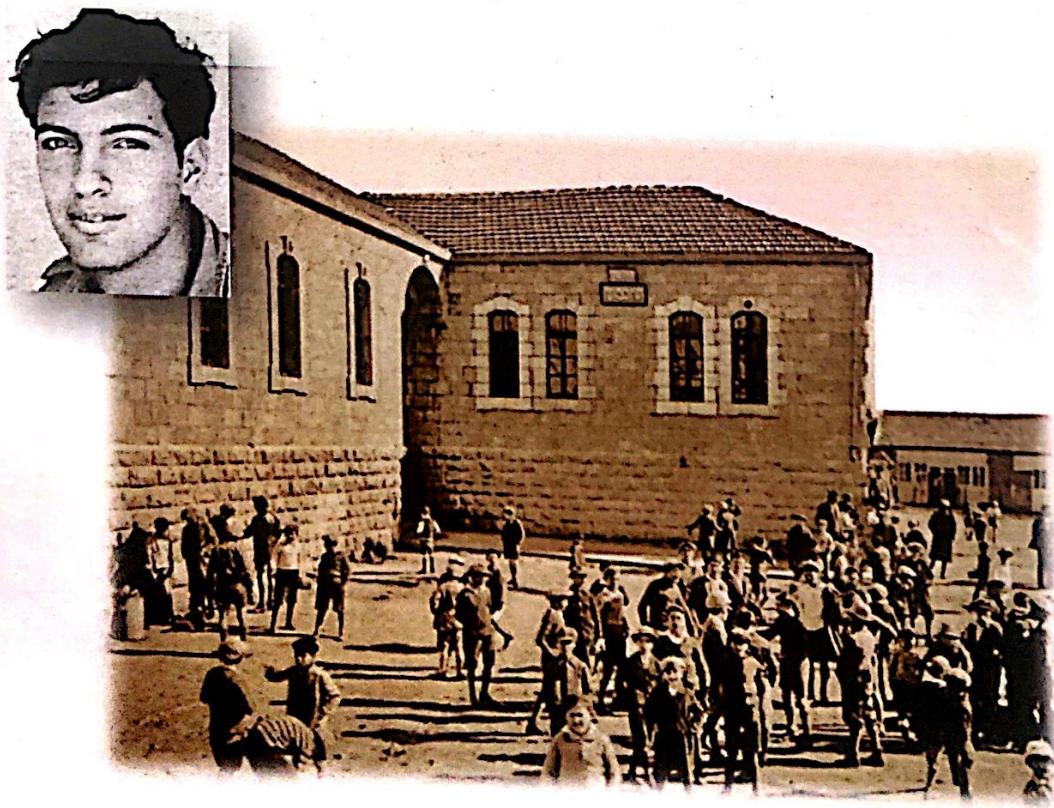

בית הספר תחכמוני בירושלים – נו למד

בית הספר "תחכמוני" בירושלים, הוקם בשנת 1909 ברחוב הרב קוק, ליד רחוב הנביאים, ביוזמתם של משליכים דתיים שבקשו להקים לצעיהם "תורה עם דרך ארץ", ערכי מסורת בשילוב מדע מודרני ורעיונות ציוניים. באותה שנה הוקמה גם הגימנסיה העברית רחבה. הקמת בית הספר עזרה את ועמה של עזת החודדים הפרושים [נדרוש מקור] בירושלים, וביחד הרבעים ונני הפלליהם שראע ב חילול הקודש.

ליוזמת המנהל מרדכי צבי אילן, המורים וודע החורים, ענף בית הספר בשנת תרע"ט (1929) לשפטת מקור ברוך לנינים שאמורים היו לאלט את בית היתומים דיסקין. הבנים שופטו וגם שוכל אלם יפה בשם "אצל שם" אשר שימש לבית לנסט ולמטרות תרבותיות אחרות. ביום נקרא אלם זה "אצל מרדכי" על שמו של המנהל מרדכי צבי אילן.^[1] מפנה בית הספר המקורי ברחוב הרב קוק נחרס עד היסוד בשנת 2009, לערוך הקמת מתחם מגורי גודל.

בית הספר תחכמוני היה מעוז הפעיל המזרחי והציוני הותיק בירושלים, בו התהנו אלפי תלמידים, גפלורלים חרטוי ודוט, הן מחבר המורים והן בקרב התלמידים, מסורתיים וותיקים לאחד. ביום משמש המבנה את בית הספר החורי – תלמוד תורה "המסורה", המשמש את המג'lis הליטאי.

בית הספר "הריאלי" בחיפה נו למד - במסגרת הפנימיה העברית

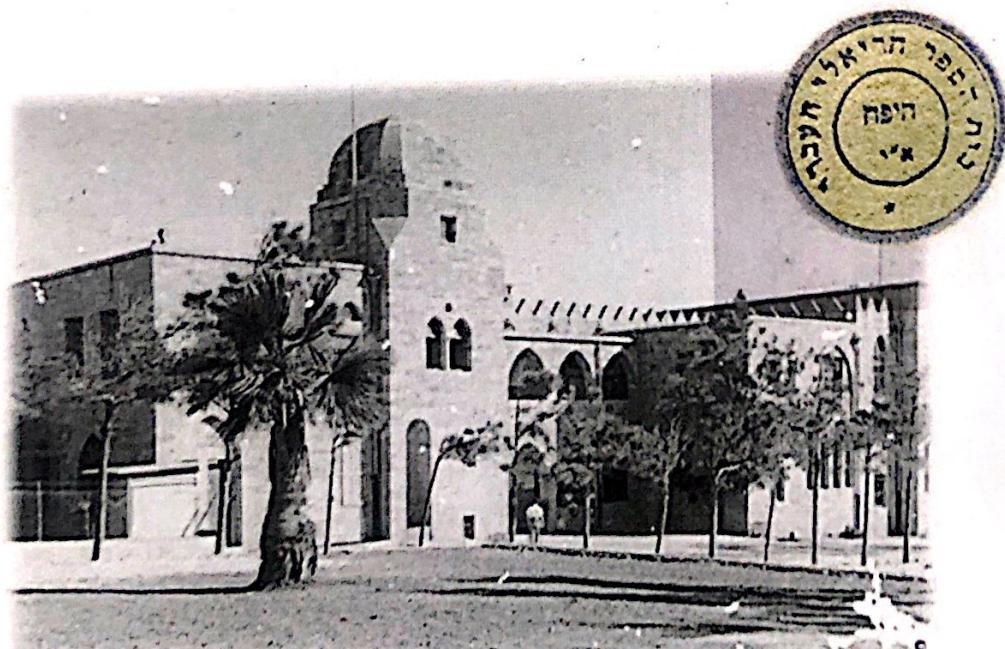
תולדות בית הספר

בבית הספר הריאלי העברי בחיפה נוסד לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה. הקורטוריון של המון היהודי להיעדר ספר בא"י, מיסודה של חנות "עוריה", החליט להקם בחיפה טנקיום ולית ספר ריאלי, וכך נקבע (כישיבת נ- 20.10.1913) ששלט החוראה של המקצועות המדוייקים תהיה גרמנית, החלטה זו עוררה תסיסה גדולה בארץ נלה ובמיוחד בחיפה. בעקבות אותה שנה נקבעה בחיפה אספת מהאה נגד החלטות הקורטוריון והוחלט בה לייסד בית ספר ריאלי טלו עברי.

בסוף שנות תש"ח, עם קום המדינה, חלו הילופי משמרות בהגלה ליה"ס ונוכח הפנימיה העברית ש└יד בית הספר הריאלי העברי, ישולצת בסמוך לסניף בית בירם בחיפה.

הפנימיה הוקמה בשנת 1953 ביזומה משותפת של דוד בן-גוריון ור' ארזרע בירם, כמוסד חינוך למלחה לשלב בין חינוך לצעירות, להכשיר את העורק לקראות שירותו למפקד צבאי, וכן הדע השני גם להכשיר לצבאי מפקדים מושרים שייהוו את הגרען לקצונה והקריבת בצה"ל. מסלול הפנימיה משלב לומדים בקורס בית בירם של בית הספר הריאלי, הסמוך לפנימיה. אל הלומדים העיוניים ליה"ס מתחסרים לומדים במגמה לימיוני צבא וביתחון, מגמה מיוחדת לפנימיה העברית; כמו גם אימונים שונים, החל מإيمانו לשר וללה באימוני טופוגרפיה, נשך, ניווטים וענינות. החניכים המיועדים לקצונה והקריבת בצה"ל, לומדים גם את עקרונות המלחמה, תורות הקרב, טכנולוגיה צבאית, תורת הפיקוד והשליטה, מנהיגות צבאית, אтика צבאית ועוד.

מהלך השנים בפנימיה עולמים החניכים מסלול ההשראה מועשר: החל מלימודי טופוגרפיה וניווט, דרך ר' לימיוני צבא וביתחון, אימוני פיקוד בשיטה, שלל התנסויות המכילות לקורס קצינים, קורס צניחה, ליקור ביהזות צה"ל השונות הכרת ציוד ואמלה"ה ועוד. מהלך 75 שנות קיומה סיימו את הפנימיה מעל 2,100 גברים, אשר רובם נמלם הגיעו לתפקידים מרכזיים ומשמעותיים בהנהגת המדינה, צבאי ונתקוורתי.

באיםון ובלשגרה

אורכה, עוקבה מזמן וקשה, היא "זרע הקרכבות של החטיכה", עשרה אטרו קרב, פאות פעולות ומכצעים ואלף ארבע מאות חללים. הם עדות נאמנה ומחייבת למסורת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפועלות המכצעית... ויחד עם זאת, רכיבים וטוביים מבין רכבות יוצאי החטיכה, הזוכים בנטוליה ובאהבה את תקופת שירותם השזרי, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה: כל תקופת שירותם הייתה כ"איםון ובלשגרה". לאלו שבסבב שניי كانوا היו "עלולים לך" יורדים לאימיםון, יוצאים ל"ריגלה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חזירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קילו צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מכת"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה אין שם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיכה בשנות החמשים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הциורים, במלחמות ההתשה ובמרזפים, במכצע ליטאי או של"ג במלחמות לבנון או ב"שטחים", אם תשאל ותבקש אם יספרו בהתלהבות ובשם גענוגים על אותם הימים, על סיור בCKER, וה"סיור האלים", על התצפית והמארכ', על נוט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאהווה, ותחושת ההשתיקות והגאווה בפלוגה, בגוז, ובחטיכה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלחמים, את המ"פ המ"ט הסטלה והרס"ר, את "המאלה" והশמירות, הנטנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המטרים וה"יציאות"... כולם לקחו עם זיכרונות אתה"קיטבק" הפקל והתקד"ל, שקיי מזים וזרגות, אפוד מגן, שע-בש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן וראי לספר על אותם אלף לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאיץ, וחווו וטוביים מריצת לילה ממשע, ממטווה, מעשרות אימונים, אימון "יבש" ו"רטוב", אימון פרט ואיםון חטיכה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ונכלי צורות הלחימה. נידע מבעור בשטח בניו, במדבר וכבר. אימון בוגב, בוגיל או ברמה אימון בשט"פ עם שריון, תותחים, או עם הנזסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בעלות קטן בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילם", וקפל"ז. עם שכפ"ץ ו"פואיצים" ומחסניות מלאות "וונתכים"... עם נשק אישי: "עוז", "סטן", "צ'כי", "אפ-אן" ו"גיל", עם מגיל"ז, ומק"כ "בזוקה" ומא"ג, עם מרוגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות כ"גולני" פרoso להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתת החומה". להיות כ"גולני" פרoso להיות נהג או טבח או פקידה, בסירת כ"עורב", בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או כ"מפקזה", להיות כ"גולני" פרoso להיות חובש, אפסנאי, ש.ג או קשר, להפעיל אמל"ח מטבחם ולעשות "עכוזות רס"ר"... להיות בוגלי פרoso לroz כמו מטוף, עם חגור מלא וכוכע פלדה, כ"יוס ספרט", או במשע, להזכיר החגורו" ו/או ל"קבלת הcumotha"... להיות בוגלי פרoso גם לעמוץ זום" כמו חיל", כמו קען כמו לווח בכל המטרים, כ"מסדר כוכר" וב"מסדר השכמתה" במסדר המפקז, ובמסדר יצאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ס או קיציינס, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שניי לכל החללים.

ל להיות בוגלי זו אכן חוויה, חוויה אמיתי של "איםון ובלשגרה".

דרך הקרבנות של חטיבת גולני

דרך הקרבנות של חטיבת גולני

חטיבת גולני במלחמת ששת הימים (1967) נסעה בדרך זו

42 נסעה לכיוון צפון ומערב, מנהיגים מארב

הקרבן שהה כל חורב צפון ירושלים גלביל

ונעפערם. בסופו, בגב ובסוף, נסעו צבאות

תולן ובודום. לבון, כבישות בערבה וגד

אלית מזרום. דן, קרב מבדוק רעד כהומת

גדרין ממערב. דן, קרב מבדוק רעד כהומת

הבקעה לנטה וארתא של טלית בגד. 1

תג'יה לעיר תיטויה שסתם, מטהן כאות

הספנות, פסיפוסים הרכבתה. מטהן רק

ארבעם אורה ריקוב הרשוכם והוויסות

גיזור רכבות, קבוצת מלחים מהרין.

בליסון על דן, נסע מכבודה ארונות כספם

וחזך רוגם של אורתראק בפל מוכרים

וחלקי גזמי של אוריינטאל. בביות

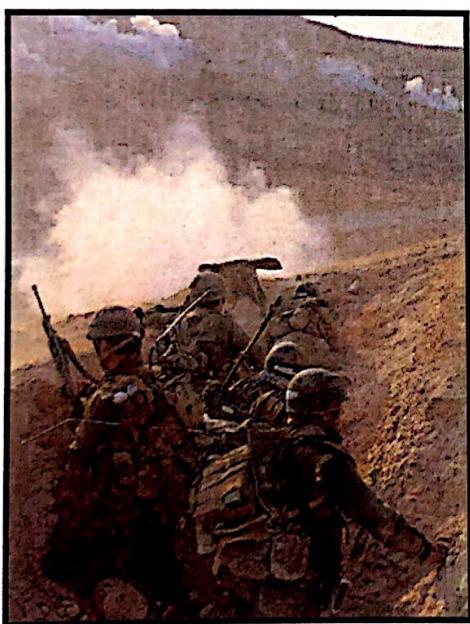
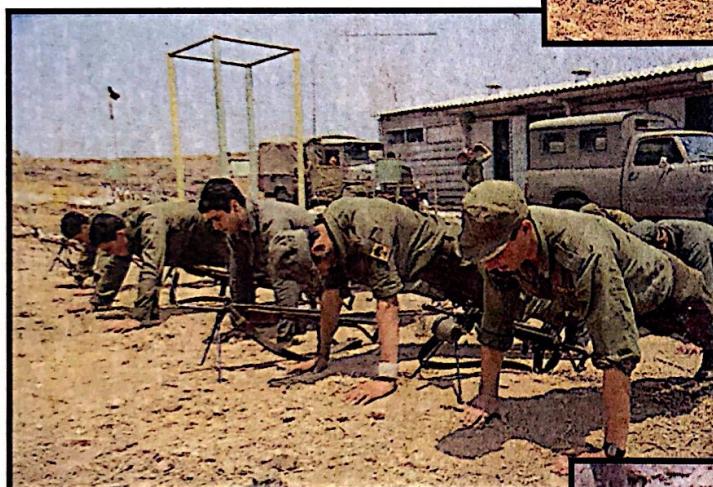
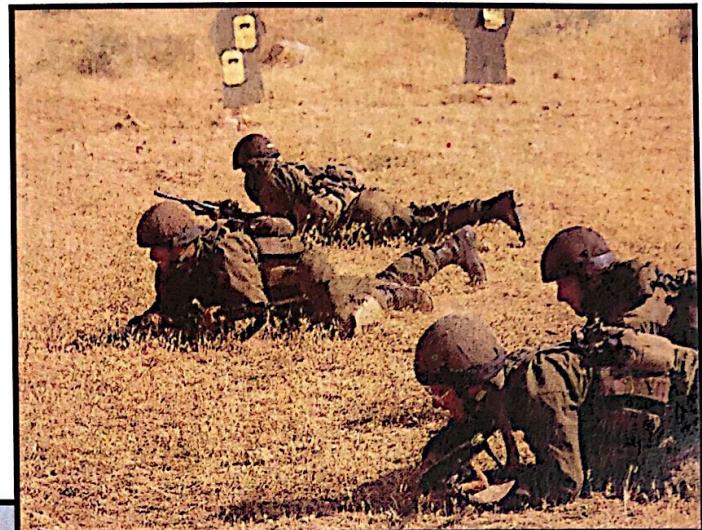
יעד שכם, מנוסי עך הבשן.

העף האנושי של החטיבה

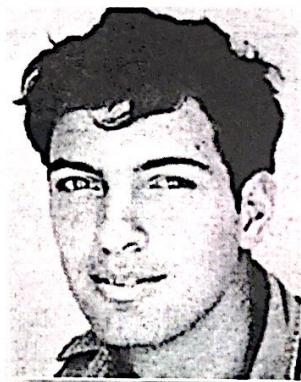
העף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא, לפחות את "דור תש"ח" בארץ ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדריה, היו אנשי ההתישבות עובי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ונתונים שומרי מסורת לא מעטים. אליהם הצטרפו למגוונות חודשייה להימה ארוכים בני עיר רבים ואפ' עולים חדשים אנשי גחל' ומחל'ל. ראווי לעזין, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחורות רבתות אשא שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו בקשריות או חובשות קרביות. נבר כמלחת העצמאות הייתה חטיבת גולני כור היתוך לילדי הארץ ולבני העליות השועות

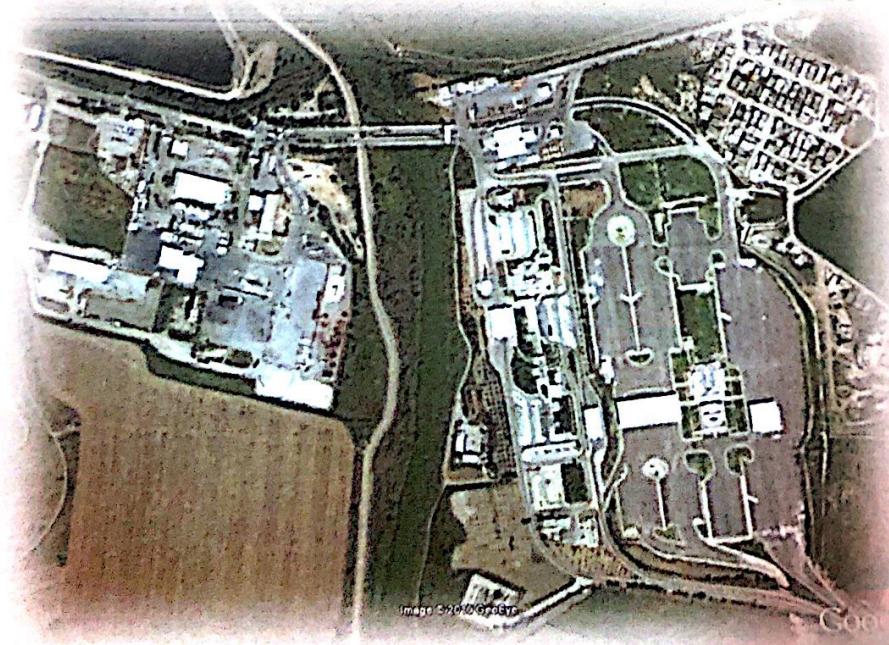
באים מוניים שלב א-ב

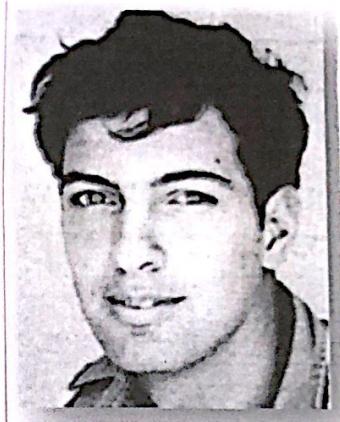
אזור הלחימה בחזית המצרים

תצלום אוויר של שדה התעופה פאיין

האזור בו נפל יחזקאל זיל

מפת הר תבור

קווים לדמותו

עוזרי, יחזקאל

נולד ב-26 בנובמבר 1956 בירושלים לפרחה וזקי עזרוי. גדל והתחנך בירושלים בבית-הספר הממלכתי "תחאומוני". המשיך בלימודי התיכון בבית-הספר "הריאלי" בחיפה במסגרת הפנימית הצבאית. סיים את בית הספר התיכון בмагמה ריאלית-מצוricht בשנת 1973. במסגרת לימודיו התיכון בפנימית הצבאית עבר את ההכשרה הקדט-צבאית של הפנימית כולל קורס אנינית. התגייס לצה"ל בנובמבר 1973 לאחר מלחמת ים הכנופורים. שרת בסיני ובגולן וסיים קורס מכ"ם בצנחנים. החל בקורס קציני חי"ר ונפל במסגרת שירותו כב"ד 1. מותו חול בתוצאת מנפילה מצוק בלילה אף באזור כפר קיש (ליד הר תבור), תוך כדי ניוט זוגות. יחזקאל, כה מספן בן זוגו, ביקש לאמת נקודת ציון על המפה ורכן קדים על מנת להזכיר לראות את הפיטול של הוואדי מתחום למצוק, ורגלו התדרדה ותועה התגלגלה במורד המצוק. כתוצאה מניסיונו ואיתורו בחילוץ הוא מת מפצעיו בדרך לבית-החולמים.

"ה' נתנו,
וה' לך —
יה שם ה' מברך."

(איוב, א' כ"א)

כותבים לזכרו

ד' ח' ז' ס' אל' ע' ז' ד' ר' ד' ז' י'

ראינו אותו לעארצוה מגיע לפצעיםיה בבר אד משך את העיון. גבורה, שחומם, שער חילק, חירוך. מדרוזה מאזו לאזו וצחוק מתגלבל. שברוד השגיים והגעזועד הלווק, קשה לכתוב, הרא היה, הילך, אמר, הכל בעבר, בסתור, אייבזו עמדן ביום.

שפתוח תיים של אדם לא יכול להיות כה גדול כמו זו של חזקאל. האמרות המפדרסמות טלו על המבטא הגראדי יוצרו סגדזון חדש בפצעיםיה. חמוץ דר חיה מזווהה עימרו, אחד מעמדו התרור. לא היה בקתה ב"דראלי" שלא הכירה אותו. ירע לדבר עם כל אחת, מעביזין מאיפה לקח את כל החזראים לדיבור, יגיד שיחות, ורכש אהדה בבר בפצעיםיה הראשוניים. היה נקייא בוחרחזריות של כל החברה, המעביז נבל אחד בכל אידיע. חגידר היה רכלון פטפן, יתחנן. אבל רכלון בחרם עם טקט. לא נגן. מבלבל את המת. אלא אדם מעביז בידע הכללי שגיון נר.

גמרנו עם הפכימיה, כל אחד החל לדברו - חזקאל בחור בצדחים. לא התאים לו וחיליל זהה חשבנו שיבחר בשדרון חיל בו בחורו דובنبي המחוור, אבל הוא נחשח החלטה בחור בקש, במאמץ הפיסי והרציני, בפער הגודל שבין החומר הגבאי בפצעיםיה - לעומת רמת היחינה. אחדרי חשפה חרדיי אימון רצופים לא היה לו ברוש גוףנו רב גוףיו היה ענק מסדי, מעת מסודבל. השבגר - בטח לא יחזק מעמד, ישנרו אותו. אבל חזקאל נחשח החלטה התמיד ההתחלה היתה קשה. יונק נבל, כבר קאות שברוע טישה לפאייד ושם לקו הקדמי מול המזרים. ירידות, חבאים גירוטם ביפור, חקרה שנרגעים, מזון עלוב, חור ועור חול, תבאים אליום לא הורגל מעולם. הוא מסתגל מהר, שפוח שמייה אדרובות בלילה צפיפות ביום וידי. היה מגיע הביצה לעיתוף בדירות. חחשנו שהיה מדורقا, מירואש, טעות בידכם, החירוך לא מששפתיו. הזרוק הכריא שלו יתכן שהגיע עד המצרים.

קורס טכניים - אימונים ועור פעם אימונים ריצות. אימונים גוףבים, חריגלי אש, קשה לו. הדמה של החברה גבורה יותר, מסע תגיות - 60 ק"מ אלרוכות - הוא במעט קורס, מתרומטט. חזקאל במשבר, הימשיך? היגבנה עלי כל ואתם קשייכי? ריש בר אורחה חיוביות בח התמדה שטמון עטוק לבב. הוא עבד שלב אחר שלב, שברוע אחורי שלב, שברוע ואלא יtan שידפקו אותו. לשון חדה לו לחזקאל אותה שלח בכל סי שיטה לו ערול. והוא בתקל במפקדים ואוטוטו הוא בחוץ.

אבל הקורס מסתומים... חזקאל מ"כ בצדחים, קיבל את דרגות הדר"ט בפעם השניה.

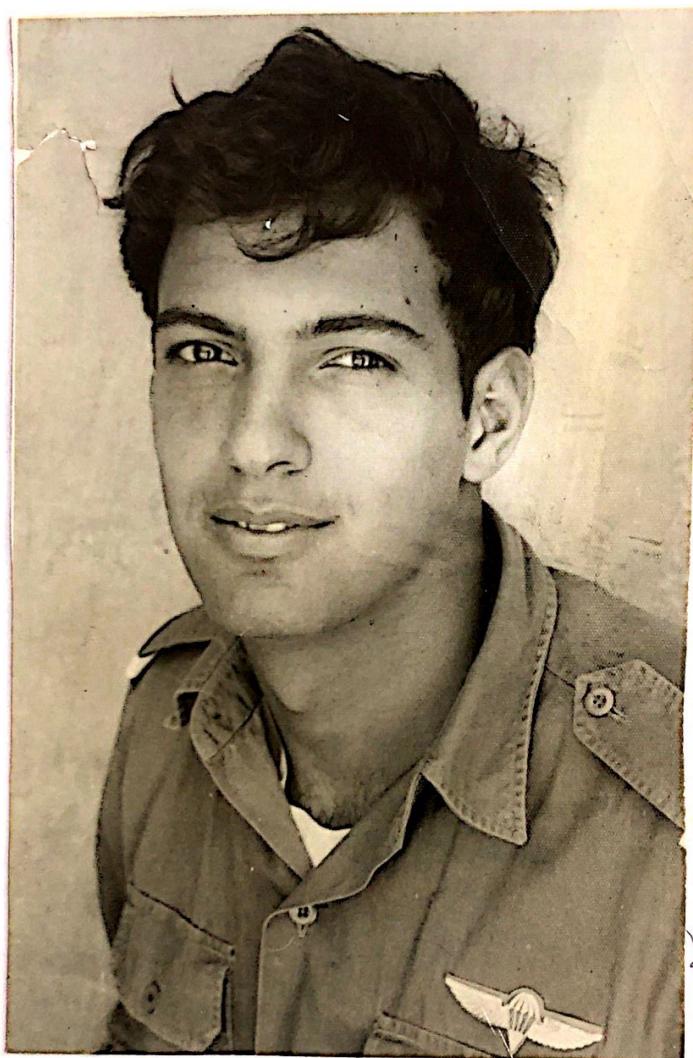
רמת הגולן - גזרת מזרעת בית - גן מוצב בטוחה יריקה מהסורים. הפגזות יום יום שעט שעה הסורים פוגעים טוב, מוציאים אותו שם הפלוגה, שמירות ותשפויות ביום ובלילה, בזמן הפגוי עברdot, עוד שכפי' צ פוד פמזה, יחזקאל מטה שכת, פודר ויחינך לא מש פפנייך.

קורס קציגים - כמה חלים להגיע למועד עוד זמן קצר תחגש משאלתו - הוא יהיה קצין, אחד וקציגים הצעירים בירוחם. "כלו... 220" אומרים החברים. אבל הוא תופס עמדה, משתלב היטב אחד מכולם. לא היה הטוב בירוח, לא היה מצטיין הוציא ציוגים טובים, בלט לטובה.

ואז הגיעו הימים! היום שלא ישכח! היום בו מעד מדרומי הזוק, הירום בו גפל. יש כאן קטיפה חזה, מהלך חיים של אדם גדול, על כל צייר שנחרג אומרים גפל בשיבר, אבל על חזקאל מרגשים יותר מכל שכן העלילה לא מטה, היה לו מרבה מה לתרום.

ירד זכרו ברוך!

ת נ צ ב "ה"

עזרי יחזקאל זיל

1955-1974

